

РЕШЕНИЕ

№ 123

гр. Средец, 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СРЕДЕЦ, III СЪСТАВ, в публично заседание на седми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВЕНЕТА Д. С. И.А

при участието на секретаря Костадинка Т. Лапова
като разглежда докладваното от ВЕНЕТА Д. С. И.А Гражданско дело № 20212170100263 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по повод редовна и допустима искова молба, доуточнена с молба от 29.04.2021г., на Д. С. С., ЕГН *****, със съгласието на нейната майка З. С. Г., против Я. И. П., ЕГН *****, с адрес: гр. Средец, ***.

Ищцата твърди, че на 23.10.2019год. в гр.Средец, на кръстовището на ул." Братя Миладинови" и ул. И. Вазов" на пешеходната пътека е била блъсната от лек автомобил марка Фолксваген Пасат с ДК № А 4785 КС, управляван от ответника. По повод на настъпилото ПТП било образувано ДП № 2693М-347/2019г. по описа РУ на МВР-Средец . вх.№ 619/2019год. по описа на ТО-Средец към РП- Бургас. От заключението на назначената съдебно-медицинска експертиза било установено, че ищцата получила травми, квалифицирани, като временно разстройство на здравето, неопасни за живота, представляващи лека телесна повреда, което не съставлява престъпление от общ характер, поради което с постановление на наблюдаващия прокурор образуваното досъдебното производство било прекратено.

За извършеното ПТП на ответника по делото била ангажирана административнонаказателната отговорност, като му било съставено НП № 20-0269-000393 от 27.10.2020г. от РУ на МВР- Средец . Същото не било обжалвано и влязло в сила .

Вследствие на причинената телесна повреда, ищцата сочи, че е претърпяла и продължава да търпи множество болки и страдания. Представя епикриза от неврологично отделение на УМБАЛ – Бургас с изх.№ 25675/25.10.2019г., в която е посочено, че й е причинено мозъчно сътресение без открита и вътречерепна травма. След като я изписали от болницата дълго време изпитвала болки в главата и крайниците, било я е страх да стои сама въкъщи и да пресича улиците. Имала неспокоен сън.

На тази база се претендира осъждане на ответника да заплати на ищеца обезщетение за претърпените неимуществени вреди в размер на 4000 лв. - частичен иск от общо заявен размер от 8000 лв., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на увреждането - 23.10.2019 г. до окончателното изплащане. Претендират се и разноски.

На ответника е редовно връчен препис от исковата молба и приложенията. Подаден е писмен отговор в законоустановения срок, в който се оспорва изцяло предявения иск по

основание и по размер. Твърди се ,че вината за настъпилото ПТП е изцяло на ищцата. Твърди се, че произшествието не е на пешеходната пътека, детето е прибягвало през платното за движение, ударило се е в страничното ляво огледало на управлявания от ответника автомобил и е паднало. Детето рязко и неочаквано навлязло на пътното платно и в опасната зона на автомобила и само ниската скорост на движение на същия и бързата реакция на ответника предотвратили по-тежки щети. Скоростта , с която се движел автомобила била много ниска, съобразена със състоя.ето на пътя и конкретните пътни условия и видимост. При условията на евентуалност, в случай , че по делото се установи, че ответникът има вина за настъпилото ПТП се прави възражение за съпричиняване на вредите от ищцата. Оспорват се описаните в исковата молба претърпени болки и страдания ,които били преувеличени. Прави се искане за привличане на трето лице помагач – ДЗИ „Общо застраховане“ ЕАД, с ЕИК 121718407 за участие в процеса, като застраховател по сключената за лекия автомобил застраховка ГО за процесната дата.

В законоустановения срок е постъпил отговор от „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД, с който се прави възражение, че исковата молба е нередовна поради липса на посочена банкова сметка, същата е и недопустима, тъй като липсва активна процесуална легитимация на ищеца. Оспорва се механизма на ПТП, изложен в исковата молба, причината за настъпване на ПТП, наличието на причинна връзка между произшествието и причинените на ищцата вреди. Твърди се, че вината за настъпилото ПТП е изцяло на ищцата. Алтернативно се правят следните възражения: за съпричиняване на вредоносния резултат, както и за намаляване на претендираното застрахователно обезщетение, поради наличието на съществен принос на пострадалия за настъпването на вредите. Прави се възражение и че претендираното застрахователно обезщетение не съответства на критериите за справедливост по чл.52 от ЗЗД.

В съдебно заседание ищецът поддържа исковата молба.

В съдебно заседание, ответникът депозира писмено становище, с което счита, че предявеният иск е основателен , но прекомерно завишен по размер.

Третото лице-помагач на ответника не взема становище по същество.

Искът е по чл.45 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД.

Съдът, прие от фактическа и правна стрА. следното:

Съдът приема за безспорно, че на 23.10.2019 г. около 19,10ч. в гр.Средец е настъпило ПТП, при което управлявания от ответника лек автомоби Фолксваген с рег.№ А 47 85 КС блъска пресичащата пешеходна пътека на кръстовището на улиците „Братя Миладинови“ и „И. Вазов“ пострадала Д. С.. Веднага след удара ответникът е оказал първа помощ на пострадалата, която е била в безсъзнание. Преминаващ автомобил на „ГД Гранична полиция“ оказва съществена помощ, тъй като се установява, че детето си е „глътнало езика“. След намесата на граничните полицаи детето се връща в съзнание. Междувременно пристигат служители на РУ-Средец, които поемат случая. Образовано е досъдебно производство № 269 ЗМ-347/2019г. по описа на РУ-Средец, прекратено с постановление на прокурор при ТО-Средец РП –Бургас от 25.08.2020г., поради липса на обективен признак от състава на престъплението по чл.343, ал.1, б.Б от НК, а именно, за да е съставомерно деЯ.ето следва телесната повреда да е средна или тежка, а в хода на разследването било установено, че причинената телесна повреда е лека.

По делото е представен протокол за ПТП от 24.10.2019г. , карта за регистрация на ПТП, АУАН серия АА ,бл.№ 023668 от 30.10.2019г. , съставен на ответника за нарушение по чл. 5, ал.1, т.1 и чл.20, ал.2 от ЗДвП, подписан от ответника П. без възражения, както и издаденото въз основа на него НП № 20-0269-000393/27.10.2020г.

В съдебно заседание бяха снети показанията на полицейките служители , пристигнали на местопроизшествието- П. Г., Т. Д., И. И., както и служителите на ГД „Гранична полиция“ - Я. Я., Ц. П., И. С. , Д. С., както и живеещата в близост свид.А. Ч.. Показанията на тези свидетели съдът кредитира изцяло като логични, последователни и кореспондиращи с остА.лия доказателствен материал. Същите не установяват по-различни

фактически установки от горепосочената.

Снети са показанията и на свид. Д. Г.-баба на пострадалата, която е полагала непосредствени грижи за същата след ПТП. Свидетелката сочи, че след произшествието детето се оплаквало от главоболие, виене на свят, гадене, болки в лявото рамо, поради което се налагало прием на обезболяващи. Бил нарушен и съня ѝ. Възстановяването отнело близо четири месеца, през което време тя била в болничен и не посещавала училище. Изпитвала страх да пресича улицата, което наложило да бъде съпровождана до училище след този момент. Този страх не бил преодолян и понастоящем.

Видно от заключението по назначената по делото авто-техническа експертиза механизмът на процесното ПТП е следният:

На процесната дата водачът на л.а. „Фолксваген“ модел „Пасат“ с рег. №А4785КС Я. И. П. тръгва за работа около 19:20ч. като се движи по ул. „Бр. Миладинови“ с посока кръстовището с ул. „Ив. Вазов“ в гр.Средец, като пътя в този участък е с наклон на изкачване около 3°. Преди кръстовището и на самото кръстовище той се движи по път с предимство направо и надясно а за зав.е наляво по ул. „Ив. Вазов“ /с посока ул. „В. Коларов“/ при необходимост трябва да изчака насрещно движещи се МПС. Пътните знаци в участъка по ул. „Бр. Миладинови“ с пресечната ул. „И. Вазов“ са както следва пътен знак БЗ „Път с предимство“ за движещите се по ул. „Братя Миладинови“ и пътен знак Б2 „Спри. Пропусни движещите се по път с предимство“ от двете страни на ул. „Ив. Вазов“ с пресечната на ул. „Бр. Миладинови“. В същото време Д. С. С. е изпратена от баба си за тренировки по волейбол от ул. „Любен Каравелов“ №23, като тя пресича на кръстовището на ул. „Бр. Миладинови“ /АПИ/ и тръгва успоредно на улицата, като се придвижва по тротоара от лявата му страна по посока на ул. „Ив. Вазов“. При достигане на кръстовището с ул. „Ив. Вазов“ тя се оглежда наляво и надясно /но не и назад към улицата по която се е придвижвала ул. „Бр. Миладинови“/ и навлиза по платното за движение на ул. „Ив. Вазов“ по пешеходната пътека тип М8.1 „Зебра“. При достигане около средата на пешеходната пътека тя бива застигната от приближил се лек автомобил „Фолксваген“ модел „Пасат“ с рег. №А4785КС с водач Я. И. П. от когото не е забелязана в момента на предприетата маневра завой наляво и той я удря с лявото си странично огледало за задно виждане, изминава още няколко метра и спира служебно, като се изтегля плътно в дясно на платното за движение на ул. „Ив. Вазов“ с посока ул. В. Коларов“. Пешеходката след удара е изпаднала в безсъзнание да лежи безпомощно на пътното платно, а водачът изтичва за да види какво се е случило, тъй като е усетил страничен удар в лявото си огледало което се е прибрало от удара. Мястото на удара се определя от ОР на разстояние 6.72м върху пешеходната пътека на пътното платно в пресечката на ул. „Ив. Вазов“ с посока ул. В. Коларов“. Скоростта с която се е движил л.а. марка „Фолксваген“, модел „Пасат“ с рег. № А4785КС, управляван от водача Я. И. П. в момента на ПТП е била около 22,0 км/ч (6,11 м/с). Опасната зона за спиране на л. а. марка „Фолксваген“, модел „Пасат“ с рег. № А4785КС от скорост на движение 22,0 км/час (6,11м/сек.) е била 10,61 метра и е измината за 2,63 секунди. Съдейки по изчислената скорост към момента на удара може да се заключи, че водачът на л. а. марка „Фолксваген“, модел „Пасат“ с рег. № А4785КС Я. И. П. е имал обективна възможност да предотврати настъпването на ПТП, ако се беше съобразил с приближаването към кръстовище и с пешеходните пътеки на мястото, на което е предприел маневра ляв завой по ул. „Ив. Вазов“ от ул. „Бр. Миладинови“ и навлязлата по пешеходната пътека Д. С.. Водачът е следвало да спре и да изчака преминаването на пешеходката Д. С. С., която вече е била на пътното платно и по точно е била върху пешеходната пътека тип М8.1. „Зебра“, като вече е била изминала около 1/3 от нейното начало. Техническа съобразената скорост, с която на 23.10.2019г. е трябвало да се движи лек автомобил „Фолксваген“ модел „Пасат“ с рег. №А4785КС управляван от водача Я. И. П. е трябвало да бъде около **19 км/ч (5,33 м/с) при движение на къси светлини**. Техническите причини за възникването на процесното ПТП, е че мястото на инцидента е бил неосветен пътен участък във време, когато се е свечерявало и извършената маневра при ляв завой е било възможно и пресичащата пешеходка да е попаднала в т.н мъртва зона останала скрита от предната лява конзола на управлявания от него автомобил, като по този начин е попаднала извън полезрението на водача, като след

изравняването с нея тя е остА.ла в неосветената зона на фаровете му. Вследствие на което тя е остА.ла незабелязА. за водача на л.а. „Фолксваген" модел „Пасат" с рег. №А4785КС Я. И. П.. Според вещото лице пешеходката е нарушила чл.113, ал.1 от ЗДвП(Изм. -ДВ, бр. 51 от 2007 г.): „ При пресичане на платното за движение пешеходците са длъжни да преминават по пешеходните пътеки при спазване на следните правила:1. (изм. -ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) преди да навлязат на платното за двиоюение, да се съобразят с приближаващите се пътни превозни средства.“. Водачът е нарушил чл. 5, ал.1 от ЗДвП: „Всеки участник в движението по пътищата: 1. с поведението си не трябва да създава опасности и пречки за движението, не трябва да поставя в опасност живота и здравето на хората и да причинява имуществени вреди; Чл. 20. (2) (Изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) ЗДвП: „Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоЯ.ето на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на двиоюението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състоЯ.е да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.“; Чл. 116 "(Изм. и доп. - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 07.08.2012 г.) ЗДвП: „Водачът на пътно превозно средство е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците, особено към децата, към хората с трайни увреждания, в частност към слепите, които се движат с бял бастун, към слепо-глухите, които се двиоюат с червено-бял бастун и към престарелите хора."; Чл. 117. „При приближаване към място, където на пътя или в близост до него се намират деца, водачът на пътно превозно средство е длъжен да намали скоростта, а при необходимост - и да спре. "; Чл. 119. (1) При приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре.; ал.4 (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., доп. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) Водачите на завиващите нерелсови пътни превозни средства са длъжни да пропуснат пешеходците.; ал.5 (Нова - ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) : „При пътнотранспортно произшествие с пешеходец на обозначена пътна маркировка "пешеходна пътека", когато водачът е превишил разрешената максимална скорост за движение или е нарушил друго правило от Закона за движението по пътищата, имащо отношение към произшествието, пешеходецът не се счита за съпричинител за настъпване на съответното произшествие.“.

Видно от заключението на изготвената по делото съдебно-медицинска експертиза пострадалото дете Д. С. С. е получила охлузвания по лицето и носа , охлузвания по ръцете и болки в областта на двете бедра и ляво рамо , мозъчно сътресение,които увреждания е възможно да са получени по време и начин, както се съобщава при удар от твърди тъпи предмети с ограничена повърхност, /части от лекия автомобил / и последващо падане на неравен терен .При постъпването и престоя в болницата детето е с неврологичен статус - без отклонения от нормата за възрастта. Няма медико- биологични данни мозъчното сътресение да е от степен да съставлява разстройство на здравето , временно опасно за живота и установените травми се квалифицират , като временно разстройство на здравето , неопасно за живота .Периода за възстановяване от така поставената диагноза и декларирането болки по тялото и крайниците е за около месец. Диагноза „гълтане на език „ в медицинския мир не съществува . Езикът е мускулест орган ,същия при определени състоЯ.е/припадъци , инсулти , удари / се отпуска назад и запущва дихателните пътища. При това състоЯ.е е необходимо главата да бъде назад и да се повдигне брадичката , за да може езикът да освободи дих. пътища и след това главата да се обърне настрани , за да се поеме въздух. Експертизата не разполага с данни и няма такива в делото , детето да страда от някакво заболяване ,което да предизвиква припадъци и загуба на съзнание , които да са причина за възникване на ПТП . Установените увреждания са в причинна връзка с въпросното ПТП на 23.10.2019 год. Относно изпитването на страх от детето след възникване на инцидента е необходима консултация с детски психиатър.

Видно от заключението на изготвената по делото съдебно-техническа експертиза представеният за изследване запис с название "1_02_R_191023192702" е правен в тъмната част от денонощието. На заснетата част от пътното платно, която попада в кадъра, не се установява никакво стационарно осветление. От основните моменти на записа е съставен фотоалбум, съдържащ 17 /седемнадесет/ броя снимки. Поради лошото качество на снимковия материал, абсолютно е невъзможно да бъде извършена идентификация на заснетите лица. Не се установяват следи от манипулация/намеса върху записа. А.та информация.

Видно от гореизложеното вещите лица са отговорили в пълнота на поставените им въпроси и заключенията им не са оспорени от страните.

Видно от всичко гореизложено виновен съгласно чл. 45, ал.2 от ЗЗД е водачът на лекия автомобил причинил ПТП-то, неспазвайки правилата за движение- чл.5, ал.1, т.1, чл.20, ал.2, чл.116, 119, ал.1, ал. 4 ЗДвП, съгласно които като участник в движението с поведението си ответникът не трябва да създава опасности и пречки за движението, не трябва да поставя в опасност живота и здравето на хората и да причинява имуществени вреди, следва да се движи със съобразена скорост, да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците, особено към децата, към хората с трайни увреждания, в частност към слепите, които се движат с бял бастун, към слепо-глухите, които се движат с червено-бял бастун и към престарелите хора. При приближаване към пешеходна пътека, вкл. при зав.И.е, водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре.

При определяне на размера на вземането и на основание чл.52 ЗЗД съдът съобрази обективни и доказани по делото факти – броя и вида на уврежданията- охлузвания по лицето и носа, охлузвания по ръцете и болки в областта на двете бедра и ляво рамо, мозъчно сътресение; интензитет и продължителност на болката -изпадане в безсъзнание, престой в неврологично отделение; период на възстановяване -един месец за телесните увреждания; характера на последиците от полученото увреждане за здравето на пострадалия – причинен траен психологичен стрес; нуждата от допълнителна помощ както и допълнително лечение; психологическите аспекти на страданията; средните обезщетения, определени от други съдебни състави при сходни увреждания и обстоятелства.

От медицинската експертиза се установи, че в следствие на пътно-транспортната злополука ищцата е получила травматични увреждания, но нито едно от тях не е наложило оперативно лечение, като е третир.А. медикаментозно. Няма счупване на кости в тялото или крайниците. Болките са били кратковременни – докато е траяло лечението и възстановяването – в рамките на 1 месец. Съдът съобрази негативните изживявания на пострадалата, която към датата на произшествието е била на 12 години; Р.А.та й възраст, при която личността е в процес на развитие и психиката му не е така устойчива, както при възрастен индивид; по-трудното справяне с последиците от затрудненото придвижване и емоционалните изживявания и справяне с травмата. Следва да се отчете и дискомфортът, свързан с възстановителния период – ограничения, затрудняващи развитието на едно дете - като активни физически натоварвания, невъзможност за посещаване на училищни занятия за определен период от време. В същото време здравето на ищцата е напълно възстановено, като нито една от травмите не е довела до трайни увреждания, нито до остатъчни явления, увреждането не е изисквало оперативно лечение. Като взе предвид горното и като обсъди критериите за налагане на обезщетение на неимуществени вреди по чл.52 от ЗЗД, както и съдебната практика (присъдените обезщетения при сходни увреди), съдът намира предявеният иск за сумата от 4000лв., като частичен от общо заявения размер от 8000лв. за основателен и доказан.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника и третото лице –помагач на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат - не е налице противоправно поведение от стр.А. на пострадалата – последната е пресичала правомерно върху „пешеходна пътека” тип М8.1. „Зебра“. Съгласно разясненията, дадени в б.а) на т.6 на ТР № 2/2016 г. на ОСНК на ВКС: „Законът предвижда засилена защита по отношение на определени

категории пешеходци. Те са посочени в разпоредбата на чл.116 от ЗДвП – деца, хората с трайни увреждания, в частност слепи, които се движат с бял бастун, слепо-глухи, които се движат с червено-бял бастун и престарелите хора. Закрилата на тези категории пешеходци при пресичане на пешеходна пътека (а за децата и в чл.117 от ЗДвП) е всеобхватна и не се влияе от спецификата на правилата за пресичане по пешеходна пътека, валидни за остА.лите пешеходци. В тези случаи водачът не може да повдига възражение за съпричиняване, дори такива лица да не са съобразили приближаването му и да са пресекли внезапно пешеходната пътека“. По изложените съображения възражението за съпричиняване е неоснователно.

На основание чл. 78, ал.1 от ГПК в тежест на ответника следва да се възложат направените от ищеца разноски, които възлизат на 1340лв., от които 780лв. – адвокатско възнаграждение, 400лв. за експертизи, 160 лв. – платена държавна такса. Неоснователно е възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, предвид обстоятелството, че същото е определено в размер, сравнително близък до законово установения минимум , касае се до явяване в множество съдебни заседания и вземане на отношение по множество доказателствени искания и три експертизи.

Така мотивиран Средецкият районен съд:

РЕШИ:

ОСЪЖДА Я. И. П., ЕГН *****, с адрес: гр. Средец, ***, ДА ЗАПЛАТИ НА на Д. С. С., ЕГН *****, със съгласието на нейната майка З. С. Г., сумата от 4000лв (четири хиляди лева) - частичен иск от общо заявен размер от 8000 лв.- обезщетение за понесени неимуществени вреди в резултат на ПТП, настъпило на 23.10.2019г., изразяващи се в болки, страдания и психически стрес, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на увреждането - 23.10.2019 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА Я. И. П., ЕГН *****, с адрес: гр. Средец, ***, ДА ЗАПЛАТИ НА на Д. С. С., ЕГН *****, със съгласието на нейната майка З. С. Г. , сумата от 1340лв. (хиляда триста и четиридесет лева) -представляваща съдебно-деловодни разноски .

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните пред Окръжен съд - Бургас в двуседмичен срок, считано от връчването му.

Съдия при Районен съд – Средец: _____